

25 d' agost de 2019

Informació general

Dades bàsiques

Govern

La web oficial del Govern ofereix informació actualitzada sobre la seva estructura i funcions. Pots accedir-hi a través d'aquest [enllaç](#):

Principals ciutats

Montevideo (capital), Maldonado, Paysandú, Rivera, Salto i Tacuarembó

Idiomes i moneda

Idiomes: Espanyol.

Moneda: Pes uruguaià.

Et recomanem que verifiquis el tipus de canvi amb l'euro (a títol orientatiu, es pot trobar informació [clicant aquí](#)).

Estructura política

Dades facilitades per la [Secretaria d'Afers Exteriors](#) i de la [Unió Europea](#)

L'Uruguai és un Estat unitari i democràtic, on el govern es divideix en tres poders, tot i que la Constitució de 1967 inspira un caràcter presidencialista.

El poder executiu és exercit pel president de la República, que és, a la vegada, cap de Govern. El president és escollit, juntament amb el vicepresident, mitjançant sufragi directe per un mandat de 5 anys, sense possibilitat de reelecció immediata, sinó que ha de passar un període igual des del cessament del càrrec. En cas que cap candidatura obtingui la majoria absoluta dels vots, es procedeix a una segona volta entre les dues candidatures més votades, i en resulta guanyadora la que obtingui majoria absoluta dels vots. El president, amb aprovació parlamentària, designa el Consell de Ministres.

El poder legislatiu recau en l'Assemblea General, formada per la Cambra de Senadors, que consta de 30 membres més el vicepresident de la República, que té dret a vot, i la Cambra de Representants, integrada per 99 diputats. Els membres d'ambdues cambres s'escullen per sufragi popular per un període de 5 anys.

El poder judicial està encapçalat per la Cort Suprema de Justícia, els jutges de la qual són escollits per l'Assemblea General, a proposta del president, per un període de 10 anys. Segueixen l'estructura judicial els Tribunals d'Apel·lació, els Jutjats de Primera Instància i els Jutjats de Pau.

Cal destacar que la Constitució del país estableix l'obligatorietat del vot.

Organització territorial

Dades facilitades per la [Secretaria d'Afers Exteriors](#) i de la [Unió Europea](#)

L'Uruguai està dividit en 19 departaments administratius (*intendencias*), subordinats al Govern central i responsables de l'Administració local. Els departaments són els següents: Artigas, Canelones, Turó Llarg, Colonia, Bresquilla,

moncat.gencat.cat

Flores, Florida, Lavalleja, Maldonado, Montevideo, Paysandú, Río Negro, Rivera, Rocha, Salto, San José, Soriano, Tacuarembó i Treinta y Tres.

El poder executiu als departaments està encomanat al governador (*intendente*), i a la Junta Departamental, integrada per 31 membres. Aquest consell està situat a la capital de cada departament i exerceix jurisdicció sobre tot el territori departamental.

En l'àmbit municipal, un alcalde (*intendente municipal*) exerceix les funcions executives i administratives.

Tant el governador, com els membres de la Junta Departamental i l'alcalde són escollits per un mandat de 5 anys mitjançant eleccions democràtiques directes. Els governadors només poden ser reelegits una vegada.

Indicadors socioeconòmics

Població total

L'evolució de la població total **Banc Mundial** és la següent:

Any	2012	2013	2014	2015
Nombre	3.396.753	3.407.969	3.419.516	3.431.555

Migració neta

L'evolució de la migració neta **Banc Mundial**, que és la quantitat total d'immigrants menys la quantitat anual d'emigrants, inclosos els ciutadans i els no ciutadans, és la següent:

Any	2002	2007	2012
En xifres absolutes	-104.000	-50.000	-30.000
Percentatge sobre la població*	- 3,13 %	- 1,50 %	- 0,88 %

*Aquesta dada s'extreu de dividir el nombre de persones que han migrat (immigrants menys emigrants) per la població total i multiplicar el resultat per 100.

Renda per càpita

En dòlars nord-americans, l'evolució de la renda per càpita **Banc Mundial** és la següent:

Any	2012	2013	2014	2015
Import	15.092 \$	16.881 \$	16.738 \$	15.574 \$

Taxa d'atur

L'evolució de la taxa d'atur **Banc Mundial** és la següent:

Any	2010	2011	2012	2013	2014
Percentatge	7,2 %	6,3 %	6,5 %	6,6 %	7 %

Producte Interior Brut

L'evolució del Producte Interior Brut (PIB) en dòlars nord-americans és com s'indica a continuació:

Any	2012	2013	2014	2015
En xifres absolutes*	51.265.399.745 \$	57.531.233.351 \$	57.235.766.825 \$	53.442.697.569 \$
Creixement percentual*	3,54 %	4,64 %	3,24 %	0,98 %
Impacte dels sectors productius en el PIB**				
Agr.(1)	Ind.(2)	Serv.(3)		
9%	26%	65 %		
Agr.(1)	Ind.(2)	Serv.(3)		
9%	27%	64 %		
Agr.(1)	Ind.(2)	Serv.(3)		
8%	28%	64 %		
Agr.(1)	Ind.(2)	Serv.(3)		
7 %	29%	64 %		

* Enllaços a dades comparatives del Banc Mundial. ** "ND" significa "no disponible".

Les dades contenen:

- **Agr.(1).** Pel que fa a l'agricultura **Banc Mundial**, inclou també la silvicultura, la caça, la pesca, el cultiu de collites i la cria d'animals.
- **Ind.(2).** Pel que fa a la indústria **Banc Mundial**, comprèn també l'explotació de mines i pedreres, les indústries manufactureres, la construcció i el subministrament d'electricitat, gas i aigua.
- **Serv.(3).** Pel que fa als serveis **Banc Mundial**, s'engloben en aquest àmbit entre d'altres, el comerç a l'engròs i al detall, l'activitat hotelera, la restauració, el transport, i els serveis de l'Administració pública, financers, professionals i personals (com l'educació o l'atenció mèdica).

Temps mitjà per a iniciar un negoci

L'evolució del temps mitjà per a iniciar un negoci **Banc Mundial** ha estat la següent:

Any	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Dies	64	6,5	6,5	6,5	6,5	6,5	6,5

Informació general

Ambaixades

Entitats de representació i acolliment

Ambaixada d'Espanya a Montevideo

- Libertad 2738, 11300 Montevideo
- +598 2 708 60 10
- +598 2 707 95 51
- emb.montevideo@maec.es
- Pàgina web

Ambaixada de l'Uruguai a Madrid

- Paseo del Pintor Rosales, 32, Piso 1º, Derecha, Madrid, 28008
- +34 91 758 04 75
- +34 91 542 81 77
- urumatri@urumatri.com
- Pàgina web

Consolats

Consolats d'Espanya a l'Uruguai

A Montevideo: Demarcació consular

- Ubicació i contacte

- [Pàgina web](#)

Consolats de l'Uruguai a Catalunya

Consolat de l'Uruguai a Barcelona

- [Ubicació i contacte](#)
- [Pàgina web](#)

Serveis consulars: En trobaràs informació detallada a la [pàgina web](#) del consolat. Els ciutadans espanyols no necessiten **visat** per entrar al país.

Oficines públiques catalanes

Dades facilitades per la [Secretaria d'Afers Exteriors i de la Unió Europea](#)

ACCIÓ Agència per a la Competitivitat de l'Empresa

Les plataformes empresarials d'ACCIÓ faciliten el procés d'implantació d'empreses en els mercats internacionals, amb el menor temps i despeses possibles. Trobaràs tota la informació pel que fa als serveis que ofereixen en aquest [enllaç](#).

Oficina d'ACCIÓ a Buenos Aires (Àmbit d'actuació: Argentina, Bolívia, Veneçuela, Equador, Perú, Uruguai i Paraguai)

- [Ubicació i contacte](#)

Comunitats catalanes

Dades facilitades per la [Secretaria d'Afers Exteriors i de la Unió Europea](#)

Comunitats catalanes

Les comunitats catalanes de l'exterior (CCE) són entitats privades constituïdes per catalans o catalanòfils arreu del món (casals, associacions, centres catalans, agrupacions acadèmiques i empresarials, etc.) que la Generalitat de Catalunya ha reconegut a través d'un acord del Govern, amb la sol·licitud prèvia de l'entitat, i d'acord amb la Llei 18/1996, de 27 de desembre, de relacions amb les comunitats catalanes de l'exterior.

Les comunitats catalanes de l'exterior compleixen un paper fonamental a l'hora de projectar Catalunya al món: donen a conèixer el país i la cultura i llengua catalana arreu. A més, les CCE contribueixen a crear un teixit associatiu a la zona on estan establertes i, amb les activitats que organitzen i les relacions que estableixen, exerceixen de difusors civils de Catalunya.

Algunes d'aquestes entitats, lligant amb l'esperit que en va originar la creació, han reaccionat a les demandes dels catalans i catalanes que estan interessats a emigrar als seus països d'ubicació. En aquest sentit, en alguns casos es pot trobar informació d'interès i caràcter local, a les seves pàgines webs.

Casal Català de Montevideo

- [Francisco Araújo, 1186 - 11300 Montevideo](#)

- secretaria@ccmontevideo.cat
- Pàgina web

Associació d'Empresaris d'Ascendència Catalana a l'Uruguai (ASEACU)

- C/ Canelones 2376, Oficina 401 - 11300 Montevideo
- aseacu@internet.com.uy
- Pàgina web

Catalans al món

Catalans al món és un projecte, que no depèn de l'Administració, que aplega una xarxa mundial de pàgines web per posar en contacte els catalans i les catalanes que viuen per tot el món, de manera ràpida, eficient i gratuïta.

Webs de Catalans al món a l'Uruguai:

- Montevideo

Informació sobre tràmits

Canvi del permís de conduir

Validesa de documents i títols

El permís de conducció espanyol és pot bescanviar (*canjear*) a l'Uruguai. Per fer-ho, els interessats han d'anar a la seu de la Intendència Municipal del seu departament de residència (es pot consultar una llista completa de les intendències i accedir als seus webs respectius [aquí](#)).

Per procedir al bescanvi, en general, s'ha de presentar la documentació següent, tot i que aquesta pot variar segons la intendència de què es tracti:

- Permís de conduir espanyol.
- *Cédula de Identidad* uruguiana.
- Passaport (cal que hi consti un segell d'entrada al país amb data inferior a 1 any).
- Certificat mèdic expedit per un metge oficialment reconegut per les autoritats departamentals (es pot consultar el web de la *intendencia* corresponent clicant [aquí](#)).
- Rebut d'haver pagat la taxa corresponent (es pot consultar el web de la *intendencia* corresponent per conèixer el seu import actualitzat [aquí](#)).

Com que es tracta d'un bescanvi, no cal fer cap tipus de prova teòrica o pràctica.

El termini per sol·licitar el bescanvi acaba 1 any després de la data d'entrada al país. Tanmateix, els espanyols no residents a l'Uruguai poden circular al país amb el seu permís de conducció espanyol durant 90 dies, termini que coincideix amb el màxim que es pot romandre al país com a turista. En aquest cas, és convenient portar també el permís internacional de conducció ([enllaç](#) a les principals característiques) expedit a Espanya, atès que tant Espanya com l'Uruguai han subscrit el **Conveni Internacional de Ginebra de 19 de setembre de 1949**. Cal tenir en compte, tanmateix, que el permís internacional és una traducció del permís

de conduir nacional i no substitueix aquest, per la qual cosa es recomana portar tots dos en cas de viatge i no conduir només amb el permís internacional, ja que les autoritats nacionals de l'Uruguai poden exigir la presentació del permís de conduir original a més del permís internacional.

Tramitació del permís internacional

A Espanya, poden obtenir aquest permís internacional les persones titulars d'un permís de conducció vigent, sol·licitant-ho a les Direccions Provincials de la Direcció General de Trànsit (DGT). Aquest tràmit s'inicia presentant:

- L'imprès de sol·licitud (pots accedir al formulari a través d'aquest [enllaç](#)).
- El document nacional d'identificació, passaport o targeta de residència (original i vigent).
- Una fotografia actualitzada de 32x28 mm en color.
- Acreditació del pagament de la taxa (varia anualment: informació en el mateix enllaç).

El permís internacional de conducció té una validesa màxima d'un any.

Homologació de títols

Important! L'homologació de títols s'ha d'efectuar sempre al país de destinació.

En relació amb el reconeixement (*revalidación*) de títols universitaris i no universitaris amb finalitats acadèmiques i professionals, Espanya ha signat un [conveni](#) amb l'Argentina, Xile, Paraguai i l'Uruguai. Pel que fa a l'Uruguai, s'e stableix que, per iniciar els tràmits d'homologació de les titulacions, s'ha de consultar prèviament a:

Ministerio de Educación y Cultura de la República Oriental de Uruguay

- C/ Reconquista 535, CP 11100
- 598 2 915 01 03
- [Web](#)
- centrodeinformacion@mec.gub.uy

S'ha de tenir en compte que:

- Abans de viatjar, és recomanable posar-se en contacte amb el [Ministerio de Educación y Cultura](#) de la República de l'Uruguai o el [consolat](#) general de Uruguai a Barcelona per tal d'obtenir informació actualitzada dels tràmits que cal fer.
- Si el document està expedit en la llengua pròpia d'una comunitat autònoma, ha de ser prèviament traduït al castellà per un traductor oficial o sol·licitar que sigui expedit en document bilingüe.

La informació completa referent als requeriments per a l'homologació de títols estrangers superiors a l'Uruguai es troba detallada a l'[Ordenança](#) del Consell Directiu Central de la Universitat de la República, l'únic òrgan autoritzat per homologar.

Legalització de documents públics

Com a norma general, i a fi que pugui produir efectes en el país de destinació, qualsevol document públic (o còpia autoritzada de l'e scriptura d'elevació a públic d'un document privat) ha d'ésser **legalitzat** en el país d'origen. L'objectiu d'aquest tràmit és certificar l'autenticitat de la signatura i en qualitat de què actua l'autoritat signant.

Què és un document públic? És aquell document autoritzat per un notari o un funcionari públic competent que acredita els fets que refereix amb les solemnitats requerides per la llei.

Què és una còpia autoritzada (o autèntica) de l'e scriptura d'elevació a públic d'un document privat? És la reproducció, formalitzada notarialment d'una escriptura protocol·litzada per un notari d'acord amb la qual s'eleva a públic un document privat.

El **XII Conveni de l'Haia**, de 5 d'octubre de 1961, estableix un procediment simplificat per al procés de legalització: és l'a nomenada Postil·la de l'Haia o tràmit de legalització única: aquest és el procediment que s'aplica en aquest cas perquè tant Espanya com l'Uruguai són països signants d'aquest Conveni.

Què cal saber abans d'iniciar el procés de legalització

- Només es poden postil·lar els documents públics originals, no les còpies compulsades.
- No es poden postil·lar els documents privats, però sí les còpies autoritzades d'escriptures notariales d'elevació a públic de document privat.
- No cal postil·lar els documents emesos per les autoritats diplomàtiques o consulars.
- No cal postil·lar documents directament relacionats amb una operació comercial o duanera.
- Hi ha alguns **convenis internacionals que determinen l'e xempció de legalització per alguns documents** (per exemple, les actes de naixement, matrimoni o defunció, de les quals es pot demanar una certificació internacional al registre civil). La llista de convenis es pot consultar clicant [aquí](#).
- La postil·la, en si mateixa, no té data de caducitat. Ara bé, si el document postil·lat sí que en té, la postil·la serà vàlida mentre estigui en vigor el document.
- És recomanable tramitar la legalització abans de la traducció jurada. D'aquesta manera es pot traduir, simultàniament, tant el mateix document com la postil·la.
- La legalització no és un tràmit immediat, motiu pel qual és aconsellable iniciar-lo amb una mínima previsió. Val a dir que no es pot donar un termini orientatiu, perquè depèn del tipus de document i de l'òrgan al qual s'adreça la petició.
- Alguns documents, com per exemple els acadèmics, requereixen una gestió anterior a la postil·la pròpiament dita: **el reconeixement previ de signatures**. Es pot consultar quins són aquests documents a la pàgina web del **Ministeri de Justícia**. A tall d'exemple, alguns dels documents públics més comuns que

exigeixen el reconeixement previ de signatures són

Tipus de document	Organ o entitat que efectua el reconeixement previ de signatura	Més informació, òrgan competent i contacte
Títols i Certificats d'Estudis Universitaris Oficials, així com certificats d'escoles d'idiomes, instituts o centres d'estudis estrangers a Espanya.	Ministeri d'Educació, Cultura i Esport i Alta Inspecció d'Educació a les comunitats autònomes.	Enllaç al web del Ministeri d'Educació, Cultura i Esport sobre legalització de títols universitaris. Alta Inspecció d'Educació a Catalunya (enllaç a l'apartat relatiu a la legalització de documentació acadèmica [informació sobre el tràmit i formulari de sol·licitud]). Adreça: C/ de Bergara, 12, 5è. 08002, Barcelona. Tel. 93 520 96 03. Fax 93 520 96 88. a/e: legalizaciones.cat@seap.minhap.es
Títols i Certificacions acadèmiques oficials no universitaris.	Conselleries autonòmiques competents en educació (en el cas de Catalunya, Departament d'Ensenyament).	Enllaç al web del Ministeri d'Educació, Cultura i Esport sobre legalització de títols no universitaris. Cal acudir al Servei Territorial d'Ensenyament (enllaç al directori de serveis territorials) de la demarcació en la qual s'hagi expedit el títol o la certificació acadèmica oficial no universitària.
Documents de l' Agència Estatal d'Administració Tributària (per exemple, declaracions de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques).	Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques	Cal adreçar-se a la corresponent delegació provincial de l'AEAT (enllaç al directori d'adreces de l'organisme a Catalunya).

On i com s'han de postil·lar els documents que requereixen legalització

D'acord amb l'esmentat **Reial decret 1497/2011**, de 24 d'octubre, els òrgans que poden postil·lar documents públics expedits a Espanya varien en funció del tipus de document. Per tant, hem de tenir en compte:

1. Documents judicials

Com, per exemple, actes de naixement, matrimoni o defunció; certificats de capacitat matrimonial, fe de vida o estat, i resolucions judicials. En aquests casos, les autoritats competents per postil·lar són:

- Persona titular de la Secretaria de Govern del Tribunal Superior de Justícia (TSJ).

A Catalunya:
Secretaria de Govern del TSJ

- Pg. de Lluís Companys, 14-16 (Palau de Justícia), 08018 Barcelona
- 93 486 61 83 ó 93 486 61 84
- **Pàg. web**
- Persona titular de la **unitat del Ministeri de Justícia** que tingui atribuïda la competència en matèria d'informació i atenció a la ciutadania (C/ de la Borsa, 8, 28012 Madrid), així com els gerents territorials (**enllaç** al directori d'adreces de les gerències territorials) del mateix Ministeri.

A Catalunya:

Oficina de la Gerència Territorial del Ministeri de Justícia

- C/ de Garcilaso 123, 08027 Barcelona; (**enllaç** a la localització de l'oficina).

La sol·licitud es pot formular **presencialment** o per **correu postal** (enllaços a pàgines web del Ministeri de Justícia sobre aquests tràmits). En ambdós casos, cal presentar el document original que es vulgui postil·lar.

Important! Els documents judicials emesos per l' Audiència Nacional o pel Tribunal Suprem no segueixen aquest procediment, sinó que són postil·lats a la mateixa seu de l'òrgan judicial de què es tracti:

Audiència Nacional

- C/ de Prim, 12; 28004 Madrid
- 91 308 26 39

Tribunal Suprem

- Pl. de la Villa de París, s/n; 28004 Madrid
- 91 397 10 00

2. Documents notarial

Poden ser documents autoritzats notarialment o documents privats amb signatures legitimades per notari. L'autoritat postil·lant competent és el degà del respectiu col·legi notarial (**web** del Consell General del Notariat) o qui el substitueixi, així com aquells altres notaris en qui delegui.

Col·legi de Notaris de Catalunya

- C/ del Notariat, 4, 08001 Barcelona
- 93 317 48 00
- **info@catalunya.notariado.org**
- **Pàg. web**

3. Documents administratius

Com ara, per exemple, documents acadèmics oficials. En aquests casos, poden postil·lar, indistintament i amb independència del lloc del territori espanyol en què s'hagi emès el document, qualsevol de les autoritats esmentades anteriorment: secretaris de govern, secretaris de tribunals superiors de justícia, titulars de la unitat del Ministeri de Justícia competent en matèria d'informació i atenció ciutadana, gerents territorials del mateix Ministeri o els degans dels col·legis notariais.

Traducció jurada de documents

moncat.gencat.cat

"La informació que es proporciona a través d'aquest web és de caràcter merament informatiu, per aquest motiu MónCat declina qualsevol responsabilitat derivada de possibles errors, manca d'actualització, així com de l'ús que es faci de la informació publicada en aquest portal. MónCat revisa periòdicament l'actualitat de la informació publicada al portal, però atès que aquesta depèn en cada cas de l'administració i/o país que n'és competent, sempre s'ofereixen els enllaços a les webs oficials que s'han utilitzat com a font, recomanant el seu ús per contrastar i confirmar que la informació segueix sent actual i vigent."

Una traducció jurada és aquella que realitza un traductor o intèrpret jurat nomenat per un organisme o autoritat competent.

Quins documents?

Els documents públics no redactats originàriament en castellà han d'estar vàlidament traduïts per tal que siguin admesos i puguin produir efectes a l'Uruguai.

Com i qui pot fer les traduccions jurades?

La traducció jurada l'ha de realitzar un **traductor públic** de l'Uruguai ([enllaç](#) al *Colegio de Traductores Públicos del Uruguay*).

No obstant això, també la pot fer un traductor jurat a Espanya, si bé en aquest cas caldrà legalitzar la seva firma (pots ampliar la informació consultant l'apartat anterior, sobre legalització de documents públics, o la pàgina [web](#) del Ministeri d'Afers Exteriors i Cooperació [MAEC]). Convé recordar que el MAEC nomena periòdicament traductors-intèrprets jurats, que són els únics autoritzats per efectuar traduccions vàlides de documents que hagin de produir efectes davant d'organismes públics. El mateix MAEC manté una **llista** pública actualitzada dels traductors-intèrprets jurats.

Informació sobre tràmits

Escolarització obligatòria

Escolarització i sanitat

El sistema educatiu uruguaià està organitzat en els nivells següents, d'acord amb el que estableix la **Ley 18.437, General de Educació**, del 12 de desembre de 2008 (consulta del text legal):

- **Educació preescolar** (dels 0 als 3 anys d'e dat). No és obligatòria i, en conseqüència, l'Estat deixa en mans de la iniciativa privada l'oferta per mitjà d'una xarxa de centres registrats oficialment com a *guarderías*. Tanmateix, hi ha els anomenats centres del Plan CAIF (*Centros de Atención a la Infancia y a la Familia*) que tot i ser centres gestionats pel sector privat, el finançament i la supervisió són públics.
- **Educació inicial** (dels 3 als 6 anys d'edat). És obligatòria només per als nens a partir dels 4 anys d'edat.
- **Educació primària** (dels 6 als 12 anys d'edat). És obligatòria i gratuïta només quan l'escola és pública. S'ofereix en dues modalitats: la *comuna* i l'*especial*, aquesta última adreçada a nens amb necessitats educatives especials.
- **Educació secundària** (dels 12 als 18 anys d'e dat). És obligatòria i s'organitza en dos cicles: **Cicle bàsic**, **CBU** (dels 12 als 15 anys). S'imparteix en dues modalitats, la general i la tecnològica (més orientat cap a ensenyaments de tipus pràctic), tot i que a certs llocs del país s'ofereix també un cicle bàsic rural. Fins aquí arriba l'etapa d'escolarització obligatòria. Un cop aprovat el CBU, els alumnes que vulguin poden optar per continuar els seus estudis al cicle superior. **Cicle superior** (dels 15 als 18 anys). És el batxillerat pròpiament dit. Es pot escollir entre uns estudis generals amb una durada de 3 anys i tres modalitats (biològica, humanística o científica) o uns estudis tecnològics amb una durada d'entre 2 i 7 anys segons quina sigui la modalitat escollida (agrari, industrial, artístic-artesanal i serveis), aquests últims plenament orientats cap a la inserció laboral.
- **Educació superior** (a partir dels 18 anys d'e dat). Pot ser universitària o no universitària: La universitària s'imparteix a la *Universidad de la República*,

l'única universitat pública del país (es pot consultar [aquí](#) l'oferta de títols), o a alguna de les quatre universitats privades reconegudes oficialment: *Universidad Católica del Uruguay*, *Universidad ORT*, *Universidad de Montevideo* i *Universidad de la Empresa* (es pot consultar [aquí](#) l'oferta de títols d'aquestes últimes). Aquestes ofereixen títols intermedis amb una durada de dos a quatre anys (tècnic universitari) o llicenciatures amb una durada de quatre a cinc anys (cinc i mig si es tracta d'Odontologia, sis si es tracta de Dret o Arquitectura i vuit si es tracta de Medicina). Amb posterioritat, els alumnes poden cursar estudis de postgrau amb una durada d'un any a 18 mesos o de màster amb una durada de dos a dos anys i mig. Els estudis de doctorat duren generalment tres anys. Pel que fa a la no universitària, es pot anar a un institut de formació docent on preparen per a l'exercici de la professió docent (primària i secundària) amb cursos de quatre anys de durada. O bé es pot optar per la formació militar o policial a les escoles corresponents del Ministeri de Defensa o del Ministeri de l'Interior.

L'any lectiu pel que fa a l'educació primària i secundària va des de març fins a desembre. Les vacances d'hivern acostumen a durar dues setmanes entre finals de juny i començaments de juliol i les d'estiu vuit setmanes entre mitjans de desembre i mitjans de febrer.

Cobertura sanitària

Característiques generals

El sistema sanitari públic a l'Uruguai s'anomena *Sistema Nacional Integrado de Salud* (SNIS) i el dirigeix el *Ministerio de Salud Pública* ([enllaç](#) al seu web). El seu principal objectiu és oferir a tots els uruguaians, nacionals i residents, cobertura sanitària mitjançant el *Seguro Nacional de Salud* (SNS).

L'afiliació al SNIS es du a terme per mitjà de l'*Administración de Servicios de Salud del Estado* (ASSE; des d'aquest [enllaç](#) accediràs al seu web). A l'hora d'afiliar-se, l'interessat escull una qualsevol de les diferents *Instituciones de Asistencia Médica Colectiva* (IAMC), també anomenades *mutualidades* (trobaràs una llista d'aquestes entitats clicant [aquí](#)), existents al país, que serà la que efectivament presti els serveis de salut a l'afiliat.

El SNIS inclou entre els seus beneficiaris:

- Tots els treballadors per compte d'altri, tant del sector públic com del privat.
- Els seus fills menors de 18 anys (o més grans si pateixen una discapacitat), incloent-ne els del seu cònjuge o parella de fet.
- Els seus fills més grans de 18 anys i menors de 21 anys, si opten expressament per aquesta situació.
- Els jubilats que perceben uns ingressos inferiors a una determinada quantitat establerta regularment pel govern.

També són beneficiaris del SNIS els treballadors del sector informal (irregular) de l'economia, els desocupats i els uruguaians que es trobin fora del mercat de treball i les seves famílies.

El *Fondo Nacional de Salud* (FONASA), administrat pel *Banco de Previsión Social* (BPS), és el responsable de finançar el conjunt del SNS. Aquest finançament s'efectua mitjançant les cotitzacions obligatòries dels treballadors i els seus

ocupadors, els jubilats i els fons estatals provinents dels impostos generals. Així, per exemple:

- Els treballadors per compte d'altri cotitzen segons siguin les seves condicions familiars: Un 6 % si el salari mensual del treballador supera un llindar mínim i tenen fills menors de 18 anys o més grans però amb alguna discapacitat. Un 4,5 % si el salari mensual del treballador supera un llindar mínim i no tenen fills. Un 3 % si el salari mensual del treballador no supera un llindar mínim, independentment que tingui fills o no
- Pel que fa a les cotitzacions patronals, aquestes són del 5 % actualment.
- Els treballadors per compte propi paguen una quota fixa.
- Finalment, els treballadors del sector informal, els desocupats i les persones que es trobin fora del mercat de treball i les seves famílies no paguen cap quota, però gaudeixen dels serveis de l'A SSE.

De qualsevol manera, sigui quina sigui l'entitat prestadora d'assistència sanitària de què es tracti, totes estan obligades a oferir, com a mínim, el que s'anomena el *Programa Integral de Atención a la Salud* (PIAS), que inclou un conjunt fix de serveis, que són els següents:

- Assistència ambulatoria i assistència hospitalària general.
- Assistència ambulatoria i assistència hospitalària especialitzada.
- Cirurgia general.
- Ginecologia, tocologia i pediatria.
- Urgències ambulatories i hospitalàries.
- Urgències domiciliàries generals i pediàtriques.

Treballadors del sector públic

Pel que fa a aquests, el prestador de serveis és l'ASSE (accediràs al seu web clicant [aquí](#)), que en general només presta servei a les persones de pocs recursos econòmics que no gaudeixen d'altre tipus de cobertura, ja que els treballadors, quan s'afilien, escullen una IAMC per rebre l'assistència sanitària (i si no s'opta per cap en concret, l'escull la mateixa ASSE).

Per donar cobertura als seus afiliats, l'ASSE pot contractar assistència amb alguna de les IAMC o fins i tot amb alguna companyia privada en cas d'emergència o si es donen un seguit de circumstàncies específiques. Actualment, l'ASSE assegura poc més d'un terç de la població uruguaiana.

Uns pocs grups específics de treballadors, com ara els militars i els policies, compten amb el seu propi sistema sanitari, anomenats respectivament *Sanidad de las Fuerzas Armadas* (dependent del *Ministerio de Defensa*) i *Sanidad Policial* (dependent del *Ministerio del Interior*).

Dintre de l'ASSE, cal destacar l'existència del *Banco de Seguros del Estado* (BSE), que proporciona assistència a totes les persones que tenen accidents laborals, i el *Fondo Nacional de Recursos* (FNR), que assegura la cobertura de les intervencions mèdiques complexes (i normalment costoses) i que es finança amb contribucions de tots els afiliats al SNIS, ja sigui a través de l'ASSE o d'una IAMC.

Treballadors del sector privat

Pel que fa a aquests, trobem com a prestadors de serveis:

1. Les Instituciones de Asistencia Médica Colectiva (IAMC), també conegudes en general com a *mutualidades* (se'n pot consultar una llista [aquí](#)). Són associacions privades sense ànim de lucre que asseguruen actualment a més de la meitat dels uruguaians. Poden ser de tres tipus diferents:

- Associacions basades en els principis del mutualisme.
- Cooperatives de professionals.
- Serveis d'assistència creats per empreses privades o d'economia mixta per prestar atenció mèdica al personal de les dites empreses i els seus familiars.

En qualsevol cas, estan obligades per llei a proporcionar un servei integral (amb algunes limitacions com ara els tractaments d'alta tecnologia i l'atenció odontològica), no poder tenir ànim de lucre y actuen alhora com a entitats asseguradores i prestadores de serveis (tot i que es diferencien en certs aspectes de les companyies d'assegurances pròpiament dites).

Tot i així, hi ha la possibilitat que les IAMC ofereixin cobertura parcial a determinats grups de persones (per exemple, els nens) que, a canvi d'una quota més baixa, reben només les prestacions que més s'avenen amb les seves circumstàncies personals. En qualsevol cas, el nombre d'afiliats amb cobertura parcial mai no pot superar el 10 % del total d'aquests.

Les IAMC s'agrupen en associacions com ara la *Federación Médica del Interior (FEMI)* i la *Unión de la Mutualidad del Uruguay (UMU)*. Si ho desitgen, els mutualistes poden canviar d'IAMC cada tres anys.

Els seus afiliats poden ser voluntaris o obligatoris. Els primers acostumen a ser jubilats, treballadors informals i treballadors del sector públic, que compten amb més ingressos. Els segons són treballadors del sector privat que estan obligats a escollir entre una de les IAMC existents per a la seva assegurança sanitària.

El cost d'afiliació el paga totalment el BPS amb l'import de les cotitzacions pagades per l'interessat i el seu ocupador. Si aquest no és un treballador en actiu (ja sigui per compte d'altri o per compte propi), el cost el paga el propi beneficiari.

2. Les companyies asseguradores privades, empreses privades amb ànim de lucre que ofereixen atenció a canvi del pagament d'una prima que varia segons el grau de cobertura que vulguin els beneficiaris. Asseguren poc més d'un 2 % de la població uruguaiana.

Es permet que el BPS pagui una part del cost d'una assegurança privada amb l'import de les cotitzacions pagades per l'interessat i el seu ocupador, però la major part dels uruguaians que contracten una pòlissa d'aquest tipus ho fan més aviat com a complement de la mutualitat de què ja disposen.

Informació sobre tràmits

Compte bancari i empresa

moncat.gencat.cat

Obertura d'un compte bancari

L'obertura d'un compte bancari a l'Uruguai és un tràmit que es resol acudint personalment a una oficina de l'entitat bancària que es vulgui i presentant la documentació següent:

- Original i còpies d'almenys, dos documents d'identitat estrangers que incloguin fotografia (per exemple, el passaport i el DNI espanyols).
- Constància d'adreça, tant al país d'origen com a l'Uruguai (per exemple, una factura o rebut a nom seu on hi consti l'adreça).
- Prova d'ingressos (per exemple, un certificat de l'última nòmina cobrada). Si es tracta d'un estudiant, una persona desocupada o qualsevol altre que no tingui ingressos, no cal aquest requisit.

També s'exigeix un import mínim d'apertura que depèn de la divisa en què es faci: 200 €, 200 \$ o 3.000 pesos uruguaians.

Si el compte bancari ha de rebre dipòsits per valor de més de 10.000 \$, cal presentar documentació que justifiqui l'origen dels fons (per exemple, si es tracta del preu rebut per la venda d'un habitatge, el document de compravenda). Així mateix, si l'import dels 10.000 \$ s'assoleix en diverses tandes, el banc podrà demanar igualment la corresponent justificació.

Si en canvi es tracta de diners fruit de l'estalvi i generats al llarg dels anys, caldrà presentar un extracte del compte bancari on es trobaven dipositats aquests diners fins ara. Segons l'entitat bancària de què es tracti, pot ser necessari aportar a més una carta de referència emesa pel banc d'origen que contingui aquestes dades:

- Nom complet del client.
- Número de document d'identitat.
- Antiguitat del client.
- Constància de l'existència de comptes a nom seu amb un historial de transaccions normals i origen lícit dels fons dipositats.

Segons sigui l'ús esperat del compte bancari, les quantitats involucrades i la periodicitat dels moviments, el banc pot demanar encara més documentació i, fins i tot, denegar-ne l'apertura.

De tota manera, si es tracta d'un compte corrent a nom d'una persona treballadora i amb vista a ingressar-hi el sou, el més normal és que no hi hagi cap problema i que aquell mateix dia s'accepti la sol·licitud.

Cal tenir present l'horari dels bancs a l'Uruguai, que no és pas l'habitual. Obren de dilluns a divendres entre les 13.00 h i les 18.00 h, tot i que els caixers automàtics acostumen a estar disponibles les 24 hores del dia. En canvi, les cases de canvi tenen un horari més ampli, tot i que depèn de la casa de què es tracti. Amb tot, n'hi ha que romanen obertes de 10.00 h a 22.00 h.